राक्षसस्येत्यादि। सुग्रीवोन च तस्मात् त्रस्तः त्रसयीभये १५ सर्गः हसादेः सेम्इति त्रिः पलायितुं यतते स्म यतीङ्यत्ने नशेर्नुण् भ॰ रधोमुचामिति नुण् अशान्तत्वान्न णः आत्मावस्थां दृष्ट्वा कुम्भ कर्णेन अक्रोधि भावे इण क्षितौ पेष्टुं सुग्रीवं चूर्णयितुं आरध्वं रभौङराभस्ये पूर्व्ववन्नुण्॥ ५८॥

सुग्रीवोऽस्याभ्रशद्धस्तात् समगाहिष्ट चाम्बरं। तूर्ण मन्वसृपद्राममाननन्दच्च वानरान्॥ ५९॥

सुग्रीवइत्यादि। अस्य कुम्भकर्णस्य हस्तात्सुग्रीवः अभ्रशत् ज॰म॰ भ्रष्टः भ्रशभ्रंशअधःपतने पुषादिः सचाम्बरमाकाशमगाहिष्ट आक्रान्तवान् गाहविलोडने अनुदात्तेत् तूर्णञ्च राममन्व सृपत् अनुगतः ऌदित्वादङ् वानरांश्च कर्णनासिककर्त्तनेनान नन्दत् तोषितवान् नन्दतेर्ण्यन्तस्य रूपं॥ ५९॥

सुग्रीवइत्यादि। अस्य कुम्भकर्णस्य हस्तात् सुग्रीवोभ्रष्टः भ॰ ऌभ्रन्शुङ्यचचकारादधःपाते पुषादिः हसुङ्गलोपोऽणौ अम्बर माकाशं आक्रान्तवान् ङगाधृप्रतिष्ठाग्रन्थयोः अगाहिष्टेति पाठे ङगाहूविलोडे ऊदित्वाद्वेम् ततः शीघ्रं राममनुजगाम ऌसृपौ गत्यां ऌदित्वात् ङः वानरांश्च नन्दयामास टुनदिसंवृधि ञ्यन्तादङ्॥ ५९॥